

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **K. A.S.**, st. příslušnost Irák, t.č. neznámého pobytu, zastoupen opatrovníkem spolkem SOZE, se sídlem Mostecká 855/5, Husovice, 614 00 Brno, proti žalovanému **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.1.2016 č.j. CPR-1250-4/ČJ-2016-930310-V236, **ve věci propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce byl zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění a napadeným rozhodnutím nebylo vyhověno jeho žádosti o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců.

[2] Žalobce u zdejšího soudu podal dne 11.2.2016 blanketní žalobu, psanou v češtině, proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného a současně požádal, aby mu byl ustanoven právní zástupce z řad advokátů, konkrétně Mgr. Petr Křížák, který se předmětné problematice věnuje a současně požadoval nařídit jednání.

Navrhl doplnit žalobu jeho právním zástupcem, přičemž přiložil již vyplněný tiskopis 060 – Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[3] Krajský soud s ohledem na množství napadajících žalob ve věci cizinců zajištěných v Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách naprosto stejného obsahu a formy vznesl nejdříve dotaz na vedoucího střediska Zařízení pro zajištění cizinců ve Vyšních Lhotách ohledně osoby advokáta Mgr. Petra Křížáka, neboť tento se do prosince 2015 vůbec ve věcech mezinárodní ochrany či jiných otázkách týkající se cizinců, dokonce vůbec v otázkách správního soudnictví, nevyskytoval, přitom v blanketních žalobách byl požadavek na tohoto advokáta právě z důvodu, že se touto problematikou zabývá. K dotazu soudu vedoucí uvedeného zařízení sdělil dne 26.2.2016, že jmenovaný cizinec se v zařízení již nenachází, a to od 8.2.2016, kdy byl propuštěn ze zajištění na základě ust. § 127 zákona č. 326/1999 Sb. a dále, že jméno Mgr. Petra Křížáka je pro něj neznámou, v objektu není jeho advokátní kancelář, když v zařízení nemá pracoviště žádná advokátní kancelář. Do zařízení dochází poskytovat právní poradenství dvě neziskové organizace, a to OPU a SOZE. Jednotliví právníci těchto složek mají povolen vstup ředitelem SUZ MV a sepisují i žaloby s klienty. Jmenovanému cizinci bylo poskytnuto právní poradenství ve dnech 4.12., 18.12. a 21.12. 2015, naposledy dne 1.2.2016 pracovníkem OPU Mgr. L. B. nebo jeho kolegyní Mgr. V. Š. Právní poradenství je poskytováno bez přítomnosti jejich zaměstnanců nebo pracovníků ostrahy v uzavřené místnosti. Z důvodu zjištění, že žalobce byl ze zařízení pro zajištění cizinců propuštěn a jeho pobyt není znám, byl žalobci ustanoven opatrovník, a to Sdružení občanů zabývajících se emigranty a bylo nařízeno ústní jednání.

[4] Žalovaný k žalobě dne 11.4.2016 uvedl, že cizinec byl umístěn na základě rozhodnutí o zajištění ze dne 22.8.2016 a plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Setrval na správnosti svého právního názoru. Dále pro úplnost k věci uvedl, že dne 8.2.2016 byl cizinec propuštěn ze zařízení. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Napadeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl žádosti o propuštění ze zařízení podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. a cizince nepropustil. V odůvodnění uvedl, že dne 21.8.2015 byl účastník řízení kontrolován hlídkou Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, v nákladovém prostoru dodávkového vozidla na dálnici D5 na 85. km směrem do Německa. Při kontrole účastník řízení nepředložil žádný doklad totožnosti ani žádné vízum nebo oprávnění k pobytu na území České republiky. Prověřováním v informačních systémech Policie ČR nebyl nalezen žádný záznam o oprávněném pobytu účastníka řízení na území České republiky, kdy tedy pobýval na území České republiky bez víza a bez cestovního dokladu, ač k tomu nebyl oprávněn. Dne 22.8.2015 bylo účastníku řízení vydáno rozhodnutí o zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Dále, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 22.8.2015 pod č.j. KRPP-136355/ČJ-2015-030022 byl účastník řízení podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona

č. 326/1999 Sb. zajištěn za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění byla stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody. Rozhodnutí o zajištění nabylo právní moci dne 22.8.2015. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 17.9.2015 pod č.j. KRPP-136355-32/ČJ-2015-030022 bylo následně účastníku řízení podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb. uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok. Rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci dne 23.9.2015. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 17.9.2015 pod č.j. KRPP-136355-30/ČJ-2015-030022 byla účastníku řízení prodloužena doba zajištění o 60 dnů podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí o prodloužení doby zajištění nabylo právní moci dne 17.9.2015. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 9.11.2015 pod č.j. KRPP-136355/ČJ-2015-030022 byla účastníku řízení opakovaně prodloužena doba zajištění o 90 dnů podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí o opakovaném prodloužení doby zajištění nabylo právní moci dne 16.11.2015. Cizinec vypověděl, že na území ČR nemá zajištěné žádné ubytování, je zde poprvé a poprvé i slyšel o České republice. Na území ČR nechce zůstat, chce se dostat do Německa, kde požádá o mezinárodní ochranu. Nemá žádné finanční prostředky. Dále, že realizace správního vyhoštění do Iráku je časově náročná, nikoliv však dle praxe nemožná. Z dosavadní praxe vyplývá, že problémy s ověřováním totožnosti občanů Iráku nejsou a Zastupitelský úřad Irácké republiky plně spolupracuje. Náhradní cestovní doklady byly Zastupitelským úřadem Irácké republiky již u některých občanů Iráku vydány; tento proces je závislý na vůli účastníka řízení poskytnout veškerou součinnost. Policie požádala dne 15.9.2015 Zastupitelský úřad Irácké republiky o ověření totožnosti a o vydání náhradního cestovního dokladu, dne 13.10.2015 proběhl konzulární pohovor. Správní orgán zdůraznil, že provádí veškeré úkony, které zdárně směřují k realizaci vyhoštění, a není důvod k propuštění. Nelze si vynucovat průchod před Českou republiku v rozporu se zákonem a zajištění za účelem navrácení je jediným účinným nástrojem k navrácení cizince, a to zejména v případech, kdy cizinci sami tvrdí, že jejich cesta směřuje dále do Evropské unie.

[6] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce byl dne 21.8.2015 kontrolován hlídkou policie, neměl u sebe žádné doklady ani vízum. Dne 22.8.2015 bylo zahájeno správní řízení o správním vyhoštění a téhož dne bylo vydáno rozhodnutí o zajištění na dobu třiceti dnů. Žalobce uvedl, že nemá bydlení v České republice, nechce tu ani zůstat, nemá tady žádné příbuzné, nemá finanční prostředky a chce se dostat do Německa. Dne 17.9.2015 bylo rozhodnuto o správním vyhoštění a téhož dne bylo vydáno i rozhodnutí o prodloužení doby zajištění o 60 dnů, dne 9.11.2015 bylo vydáno další rozhodnutí o prodloužení doby zajištění o 90 dnů (právní moc rozhodnutí dne 16.11.2015). Dále, že dne 15.9.2015 bylo Velvyslanectvím Irácké republiky požádáno o písemné ověření totožnosti a vystavení náhradního cestovního dokladu pro zajištěné cizince, dne 13.10.2015 se uskutečnil konzulární pohovor za účelem ověření totožnosti.

[7] Krajský soud vyhodnotil skutečnosti, které vyplývají z obsahu správního spisu, a dospěl k závěru, že není dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

[8] V souzené věci soud vycházel z následujících faktů. Předmětem řízení je rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců ze dne 25.1.2016, které nabylo právní moci dne 27.1.2016. Dne 1.2.2016 byla sepsána blanketní žaloba s žádostí o ustanovení advokáta Mgr. Petra Křížáka a s požadavkem nařízení jednání. Žaloba byla podána na podatelnu zdejšího soudu dne 11.2.2016 za situace, kdy žalobce byl již dne 8.2.2016 ze zařízení propuštěn. Soud byl nejdříve povinen řešit otázku žádosti o ustanovení advokáta a doplnění žaloby o žalobní body, neboť pro doplnění žaloby zbývalo ze zákonné třicetidenní lhůty ještě šestnáct dnů.

[9] Soud může na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát za situace, že u navrhovatele jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen s.ř.s.). Soud za stavu, že již v den podání žaloby žalobce nebyl zajištěn, dospěl k závěru, že absentuje podmínka nezbytnosti ochrany práv žalobce, a proto nevyhověl návrhu. Žalobci však vzhledem k tomu, že jeho pobyt nebyl znám, ustanovil opatrovníka, a to spolek SOZE, jakožto právnickou osobu, která se zabývá mimo jiné i poskytováním právní pomoci uprchlíků a cizincům.

[10] Dále se soud zabýval otázkou, zda odstraňovat vady žaloby výzvou o doplnění žalobních bodů a při znalosti a respektování ustálené judikatury správních soudů ohledně blanketních žalob, soud dospěl k závěru, že nebude po ustanoveném opatrovníkovi požadovat doplnění žaloby s ohledem na postrádání smysluplnosti předmětného soudního řízení. Soud opakuje, že předmětem soudního řízení je rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení pro zajištění cizinců, když žalobce ještě před podáním žaloby u zdejšího soudu byl již ze zařízení propuštěn. Soud dospěl k závěru, že podání žaloby za uvedené situace postrádá smysluplnosti žalobce, resp. osoby, která žalobu sepsala a u soudu podala. Soudní přezkum ve správním soudnictví nemá sloužit k uspokojování finančních potřeb právních zástupců, nýbrž k účinnému domáhání se obrany před nezákonným rozhodnutím správního orgánu a k nápravě takového stavu. Jako příklad respektování smysluplného soudního řízení soud spatřuje např. v ustanovení § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, které obsahuje podmínky pro zastavení soudního řízení. Zákon o pobytu cizinců na území České republiky však takové obdobné ustanovení neobsahuje a soud tak nemá právní oporu nepřezkoumávat rozhodnutí o zamítnutí žádosti o propuštění ze zařízení, jestliže cizinec před rozhodnutím soudu, v této věci dokonce před podáním žaloby, byl již propuštěn.

[11] I když vzhledem k výše uvedenému po závěru soudu, že nebude odstraňovat vady žaloby, jak se žalobce domáhal v žalobě, prostřednictvím ustanoveného advokáta, soud žalobu neodmítl a jen z opatrnosti přezkoumal napadené rozhodnutí za splnění podmínky nařízení jednání (§ 172 odst. 5 věta 2 zákona č. 326/1999 Sb.).

[12] Podle ust. § 129a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, cizinec je oprávněn podat policii žádost o propuštění ze zařízení, ve které je povinen uvést

veškeré rozhodné skutečnosti, kterých se dovolává a označit důkazy. Policie cizince nevyzývá k odstranění vad žádosti. Policie zkoumá, zda trvají důvody, pro které byl cizinec zajištěn, popř. pro které byla doba zajištění prodloužena, nebo zda jsou splněny podmínky pro uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. O žádosti policie rozhodne bez zbytečného odkladu.

[13] Ustanovení § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanovuje obecné podmínky zajištění, a to: policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud a) je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek, b) je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění, d) cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo e) je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.

[14] S odvoláním na výše uvedené soud hodnotil, zda správní orgán žádost posoudil v tomto smyslu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu obsahuje následující úvahy správního orgánu k jednotlivým podmínkám: žalobce je prokazatelně starší 15 let, byl zajištěn, neboť vstoupil na území ČR neoprávněně, neprokázal se žádným dokladem a nepředložil ani žádné vízum. Správní orgán tak vycházel z údajů ohledně žalobcovy osoby, ze sdělení samotného cizince a dne 15.9.2015 požádal Velvyslanectví Irácké republiky o písemné ověření totožnosti cizince a vystavení náhradního cestovního dokladu pro zajištěného cizince, dne 13.10.2015 se uskutečnil konzulární pohovor za účelem ověření jeho totožnosti. Dne 17.9.2015 bylo rozhodnuto o správním vyhoštění.

[15] V souzené věci napadenému rozhodnutí předchází tři rozhodnutí ve věci zajištění a prodloužení doby zajištění, a to rozhodnutí ze dnů **22.8.2015** č.j. KRPP-136355-/ČJ-2015-030022 o zajištění na dobu 30 dní, **17.9.2015** č.j. KRPP-136355-30/ČJ-2015-030022 o prodloužení o 60 dní, tj. celkem 90 dní od okamžiku omezení osobní svobody dne 21.8.2015 a **9.11.2015** č.j. KRPP-136355-/ČJ-2015-030022 prodloužení o 90 dní, tj. celkem 180 dní od okamžiku omezení osobní svobody.

[16] Soud dospěl k závěru, že žalovaný činil potřebné kroky k naplnění účelu zajištění.

[17] Soud sdílí názor žalovaného, že výše uvedené okolnosti odůvodňují závěr, že žalobce nerespektoval zákony a rozhodnutí státních orgánů (vstup na území České republiky s vědomím, že nemá oprávnění k pobytu na území České republiky a nedisponuje ani žádným oprávněním k pobytu na území jiných členských států Evropské unie, Česká republika je pro něj tranzitní zemí, cílovou je Německo, kde chce požádat o mezinárodní ochranu), a vzbuzuje tak oprávněnou domněnku, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat a nevyčká

realizaci rozhodnutí o správním vyhoštění. Soud má za to, že tyto okolnosti přispívají k závěru, že by se mohl skrývat a ztěžovat průběh celého řízení. Žalovaný dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyložil svůj závěr, že i nadále trvají důvody pro zajištění žalobce.

[18] Správní orgán se zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečným a přezkoumatelným způsobem, vyložil své úvahy, týkající se hodnocení možnosti uložení mírnějších donucovacích opatření a proč tato opatření nevyužil. Je třeba zdůraznit, že mírnější donucovací opatření musí být účinné, aby zamezilo riziku nebezpečí skrývání se nebo vyhýbání se přípravě a výkonu vyhoštění. Z povinnosti úvahy o využití mírnějších opatření neplyne nutně využít takových opatření vždy, tedy i za situace existující důvodné obavy, že mírnější opatření v podobě povinnosti pravidelně se hlásit policii a zdržovat se na adrese uvedené policií či finanční záruky, nezaručí splnění sledovaného cíle. Na základě informací ze správního spisu lze souhlasit s postupem žalovaného, který na základě shora popsaných skutkových zjištění dovodil dostatek indicií k úvaze, že uložení mírnějších donucovacích opatření bude neúčinné. Soud má za to, že na základě výpovědi žalobce, že nemá finanční prostředky, chce se dostat do Německa, vstoupil do České republiky bez pobytového oprávnění, když o existenci České republiky dříve nevěděl, lze jednoznačně dojít k závěru o vědomém nerespektování právních předpisů, a dle názoru soudu jsou zde indicie, které vyúsťují v závěr, že žalobce je nedůvěryhodným a uložení mírnějších opatření by nebylo účelné, neboť by nepřineslo záruku, že by se žalobce dobrovolně podrobil správnímu vyhoštění.

[19] Dle názoru soudu správní orgán přesvědčivě a dostatečně vyhodnotil podmínky pro zajištění žalobce a jeho setrvání v zařízení a odůvodnil i svou úvahu ohledně neuplatnění zvláštních opatření dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců a soud se i v tomto s žalovaným správním orgánem zcela ztotožnil. Žalobce neměl v České republice rodinu ani žádné známé, neměl zájem v ČR pobývat, neměl zajištěno žádné bydlení v České republice a žalobce se netajil tím, že Česká republika není jeho cílovou zemí.

[20] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovanou (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

[21] Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[22] Výrok II. a III. o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl úspěšný a žalované žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. dubna 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně